

Slovak case text

Regional Court in Bratislava 10 October 2007 [3 Cob/102/2007]

Právny odbor: Obchodné právo
Predmet sporu: 1 843 647, 87 Sk s prísl.
3Cob/102/2007

1105200387

R o z s u d o k

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a sudkýň JUDr. Heleny Škrinárovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej v právnej veci žalobcu A. C., s.r.o., P., P. XXX, . IČO: XXXXXXXXX, . zast. advokátom J. A. D., B., T. XX. proti žalovanému L., spol. s.r.o., K. X, . B., IČO: XX. XXX. XXX, . zast. advokátom J. J. M., B., C. XX, . o zaplatenie 1. 843.647, 87 Sk s prísl. a iné, na odvolanie obidvoch účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 10. apríla 2007, č.k. 22Cb 72/05-202, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave č.k. 22Cb 72/05-202 z 10. apríla 2007 p o t v r d z u j e .

Žalobca je povinný zaplatiť na náhradu trov konania žalovanému sumu 39.479, - Sk, k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že účastníci konania sú povinní vrátiť si plnenie nadobudnuté na základe kúpnej zmluvy, uzavretej dňa 22. marca 2002 s tým, že žalobca je povinný vrátiť žalovanému zaplatenú kúpnu cenu v sume 1.504.248, 78 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi tovar - náhradné diely v celkovej sume 1. 362.297, 80 Sk podľa odsúhlaseného zoznamu založeného na č.l. 174-181 spisu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi finančnú protihodnotu za veci, ktoré nemožno vrátiť a to v cene 1.528.553, 46 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. júna 2006, č.k. 3 Cob 8/06-146, ktorý dospel k záveru, že žalovaný platne odstúpil, od účastníkmi uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 22. marca 2002 z dôvodu omeškania, ktoré v danom prípade, vzhľadom na všetky okolnosti predstavovalo podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti a preto konštatoval, že podľa § 351 ods. 2 Obch. zák. sú si strany povinné vrátiť už poskytnuté plnenie. Pri určení hodnoty náhradných dielov, ktoré žalovaný už spotreboval a nemôže ich preto vrátiť, vychádzal z nákupnej ceny, za ktorú žalovaný veci nadobudol. Súd prvého stupňa neuznal za dôvodnú požiadavku žalobcu na finančné vysporiadanie vecí, ktoré nie je možné vrátiť vo výške trhových, predajných cien alebo ušlého zisku v sume 5.097.636, 70 Sk, pretože takýto nárok je nárokom na náhradu škody, ktorý žalobcovi nevznikol, pretože práve žalobca porušil zmluvné podmienky nedodaním zápuštkov a žalovaný preto od zmluvy odstúpil dôvodne a bol dobromyseľný pri nadobudnutí plnenia, preto by odporovalo § 265 Obch. zák., aby bol žalovaný zaviazaný na náhradu škody a ušlého zisku, keď pri odstúpení od zmluvy si museli účastníci zmluvného vzťahu vrátiť iba poskytnuté plnenie, z tohto dôvodu vo zvyšnej časti súd prvého stupňa žalobu zamietol. O náhrade trov rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. a čiastočný úspech obidvoch účastníkov v konaní.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že v rámci právneho posúdenia veci súd opomenul, že v danom právnom vzťahu ide

o vzťah s cudzím prvkom a preto naň mali byť správne aplikované ustanovenia «Dohovoru» «OSN» o medzinárodnej kúpe tovaru, publikované v zbierke zákonov pod č. 160/91 Zb. Potom podľa čl. 84 ods. 2 písm. b/ dohovoru kupujúci musí nahradiť predávajúcemu všetok prospech, ktorý kupujúci získal z tovaru alebo z jeho časti, ak je preňho nemožné vrátiť všetok tovar alebo jeho časť v podstate v stave, v akom ho dostal, napriek tomu však odstúpil od zmluvy, alebo požiada, aby mu predávajúci dodal náhradný tovar. Súd prvého stupňa preto pochybil, keď neskúmal výšku prospechu, ktorý žalovaný použitím prípadne predajom náhradných dielov získal. V odvolaní ďalej uviedol, že ak by aj bolo správne posudzovať nárok podľa Obchodného zákonníka, tento neupravuje prípad, keď je naturálna reštitúcia nemožná, je potrebné postupovať podľa § 458 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého je potrebné vrátiť skutočnú hodnotu nadobudnutých vecí a nie dohodnutú kúpnu cenu, pretože bola poskytnutá výrazná zľava, za skutočnú finančnú protihodnotu vecí treba považovať predajúcu cenu náhradných dielov.

Žalovaný navrhol rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny potvrdiť a uviedol, že každý tovar má konkrétnu hodnotu v určitom čase a za určitých okolností a pre zmluvné strany mali náhradné diely v čase, keď sa zmluva uzatvárala, hodnotu, akú dohodli v súhlase s ustanoveniami zmluvy. Preto je logické považovať za hodnotu náhradných dielov cenu dohodnutú zmluvnými stranami. Súčasne namietal, že čl. 84 ods. písm. b/ «Dohovoru» «OSN» o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru nemožno vytrhnúť z kontextu, ak ho vykladáme spolu s inými ustanoveniami, jeho význam je totožný s významom ustanovení v Obchodnom zákonníku.

Žalovaný však podal odvolanie do časti rozsudku týkajúcej sa trov konania a navrhol ho zmeniť tak, že žalobcovi bude uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania a to vzhľadom na petit žaloby, pri ktorom žalobca zotrval až do konca konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, keď súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a vec posúdil správne aj po právnej stránke.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 97/63 Zb. účastníci zmluvy môže si zvoliť právo, ktorým sa majú spravovať ich vzájomné majetkové vzťahy, môžu tak urobiť i mlčky, ak nie je vzhľadom na okolnosti pochybnosť o prejavenej vôli.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 97/63 Zb. pokiaľ z prejavu vôle účastníkov, nevyplýva nič iné, neprizerá sa na kolízne ustanovenia zvoleného právneho poriadku.

S prihliadnutím na obsah spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vzťah účastníkov posúdil podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu účastníci v zmysle § 9 ods. 1 zák. 97/63 Zb. mlčky prejavili vôľu, že ich majetkové vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, keď samotný žalobca práve tento zákon označil, v ním podanej žalobe, žiadny z účastníkov v priebehu konania nevzniesol námietky proti jeho použitiu a urobil tak žalobca až vo svojom odvolaní, napriek tomu, že v žalobe poukazoval na ustanovenia Obchodného zákonníka. Keďže Obchodný zákonník neupravuje prípad, keď nie je určená naturálna reštitúcia, je potrebné postupovať analogicky podľa ustanovenia § 458 ods. 1 zák. 40/64 Zb, v zmysle ktorého sa musí vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením a ak to nie je možné, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Peňažná náhrada pritom predstavuje ekonomickú protihodnotu toho, čo mal povinný v čase vzniku bezdôvodného obohatenia a čo nemožno vrátiť. Ani odvolací súd sa

nestotožnil s názorom žalobcu, že za skutočnú finančnú protihodnotu bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal, treba považovať predajnú cenu náhradných dielov, pretože z obsahu kúpnej zmluvy z 22. marca 2002 jednak vyplýva, že jej predmet netvorili len náhradné diely. A podľa výpovede žalobcu J. M. predávali výrobky, ktoré už pre žalobcu neboli zaujímavé, v rámci predaja celého balíka si kupujúci odkúpili lukratívny, tak menej lukratívny podiel náhradných dielov a cena bola dohodnutá za všetko, čo kupujúci mal záujem odkúpiť a preto správne označil postup súdu prvého stupňa, ktorý za hodnotu bezdôvodného obohatenia považoval kúpnu cenu napriek tomu, že bola poskytnutá zľava v sadzbe 15%, keď s prihliadnutím na výpoveď znalca považoval túto, za daných okolností za zodpovedajúcu hodnotu predaných vecí.

Odvolačný súd považuje za potrebné k veci uviesť, že ak by aj bolo potrebné vzťah účastníkov posudzovať podľa ustanovení «Dohovoru» «OSN» o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, nestotožnil sa s názorom žalobcu, že výraz prospech, ktorý by mal žalovaný získať, treba vykladať tak, že je ním všetkom, čo žalovaný následným použitím, predajom týchto náhradných dielov získal. Cena, za ktorú žalovaný prípadne veci predal, je ovplyvnená okolnosťami, ktoré nesúvisia so vzťahom účastníkov a napokon by mohla byť nižšia ako cena, za ktorú veci žalovaný získal od žalobcu a v čase ich získania zodpovedala skutočnej hodnote vecí.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa veci samej ako vecne správny potvrdil podľa § 220 O.s.p..

Za správny považoval odvolací súd naďalej výrok rozsudku týkajúci sa náhrady trov konania, pretože zodpovedal rozsahu úspechu účastníkov v konaní a § 142 ods. 2 O.s.p. a preto ho ako vecne správny podľa § 220 O.s.p. potvrdil.

Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto má podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu jeho trov, ktoré mu vznikli na právnom zastúpení za 2 úkony právnej pomoci v sadzbe 16450, - Sk, paušálnej náhrade hotových výdavkov, 2x 164, - Sk t.j. v celkovej sume 39.479, - Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Krajský súd v Bratislave, dňa 10. 10. 2007

JUDr. Elena Ondrišová

predsedníčka senátu

Za správnosť: Dana Majerčíková

Krajský súd v Bratislave

Za správnosť anonymizácie: Silvia Ježová